

„Ще заровите тѣлото, но ще знаете, че душата не е тѣлото, душата е свободна“. И този, който заминава, трѣбва да знае, че той е живъ, нѣма да седи въ гроба; може би ще поседи тамъ 40 дена, ще се повърти около тѣлото си и послѣ ще се освободи, а може и слѣдъ нѣколко дни да заминие. Но когато нѣкой заминие, направете една тайна молитва, всички да му пожелаєте „добъръ вжтъ“, но никакви пѣсни! Смъртъта е нѣщо тържествено! Този животъ е умрѣлъ, нѣма какво да му пѣемъ, той иска миръ и спокойствие; който заминава, първото нѣщо е, че той иска миръ и спокойствие. Да му даде Богъ Свѣтлина на ума и миръ на душата, за да може, като разгледа живота си да използва погрѣшките на миналото.

Туй ще пазите отъ окултно гледище. Нѣма какво да пѣемъ на умрѣлитѣ. Ако нѣкой нашъ приятелъ иска да му иѣтъ тогава ще повикаме нѣкой евангелистъ проповѣдникъ, ще му кажемъ: „Вие знаете да пѣте на умрѣли, ще бъдете толкова добри да го заровите и да му попѣте, а ние ще ви платимъ“. Ако иска нѣкой да му попѣемъ, ще го зароватъ тогава или православнитѣ или евангелиститѣ, защото тѣ пѣятъ на умрѣли. Ако иска съ насъ, ние ще направимъ само една тайна молитва, да му даде Богъ свѣтлина да раз-